BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LV ■ NÚM. 41 | 11 d'octubre de 2026 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

De l'escolta al compromís

Benvolguts germans i germanes:

El passat 3 d'octubre vam celebrar la trobada dels Consells Pastorals Parroquials i del Consell Pastoral Diocesà. Va ser una jornada de germanor, de pregària i d'escolta; una oportunitat per posar en comú la vida de les nostres comunitats, compartir inquietuds i esperances i discernir junts alguns dels reptes que tenim al davant.

Dono gràcies a Déu per aquesta trobada i per tantes persones que ofereixen generosament el seu temps i els seus dons al servei de l'Església. Ara, l'escolta i el discerniment ens han de portar al compromís. La realitat de les nostres parròquies és diversa: hi ha Consells pastorals que ja són espais de comunió i corresponsabilitat, d'altres que necessiten ser revitalitzats i comunitats on encara no existeixen. Que aquesta realitat ens interpel·li i ens impulsi a continuar avançant.

Tenim, per tant, deures per fer com a Església diocesana. Allà on els Consells ja existeixen, hem d'ajudar-los a créixer perquè no siguin només llocs d'informació o de coordinació d'activitats. Han de ser espais on puguem mirar junts la realitat, escoltar-nos, pregar, discernir i cercar camins concrets per a l'evangelització. Estan cridats a ser veritables instruments de comunió i de missió, on aprenguem a caminar, pensar i projectar junts.

I allà on encara no existeixen, hem de treballar perquè puguin néixer. Espero que la trobada del passat 3 d'octubre sigui també un impuls perquè, durant aquest curs, puguem anar constituint nous Consells Pastorals Parroquials en aquelles comunitats que encara no en tenen. No es tracta de crear una estructura més, sinó d'obrir espais reals de participació, escolta i discerniment al servei de la missió.

Aquest camí l'hem de fer junts. Preveres, diaques, laics i vida consagrada, des de vocacions i responsabilitats diferents, estem cridats a posar els dons rebuts al servei d'una mateixa missió. Necessitem pastors disposats a escoltar i deixar-se aconsellar; laics que assumeixin amb decisió la responsabilitat que neix del Baptisme; i la riquesa dels diferents carismes de la vida consagrada. Tots som necessaris. El do del consell demana tant la capacitat d'aconsellar com la docilitat de l'escolta fraterna.

Per això, després de la trobada, ens queda una pregunta molt concreta: quin pas podem donar ara a cada parròquia? Si no tenim Consell Pastoral, què podem fer per constituir-lo? Si en tenim, què hem de renovar perquè sigui cada vegada més un espai real d'escolta, discerniment i impuls missioner?

Que la trobada del 3 d'octubre no sigui, doncs, un punt d'arribada, sinó un nou punt de partida. Que allò que hem escoltat i discernit junts es converteixi ara en compromís, en passos concrets i en vida per a les nostres comunitats.

Tenim camí per recórrer i feina per fer. Fem-la junts, amb la mirada posada en Jesús i deixant-nos guiar per l'Esperit.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'alliberament de l'*ego*

L'*ego* és el gran obstacle en el camí d'alliberament, però l'ésser humà no està sol. El jo és sostingut pel Tu etern de Déu, per aquella Presència tendra que se li revela en el cor i l'empeny a donar-se, a tenir cura dels altres, a vetllar pel món, a estimar tothom. Aquesta força invisible, aquesta energia humanitzadora no neix en ell, però passa a través d'ell i pot rebentar els grillons de l'*ego*, pot tòrcer els barrots de la garjola.

L'*ego* és la barrera a la donació, la tendència a guardar-s'ho per un mateix i, per això mateix, el camí de la pròpia destrucció. La vertadera lluita no té lloc fora de l'home, sinó en el mateix cor de l'ésser humà: és el conflicte entre el que soc i el que podria arribar a ésser, entre la força alliberadora i la tendència egocèntrica. No és la negació del jo el que vindica Jesús, sinó l'extinció de l'*ego*, perquè solament quan l'*ego* mor, apareix un jo lliure i creatiu, capaç de donar-se i d'oferir-se en el món.

La vida espiritual és entrega, donació i abandonament. El jo reconeix els seus límits, la seva inconsistència i, en lloc de convertir-se a si mateix en un Déu, se sosté en el Fonament que li ha donat l'existència.

Viure conforme a l'*ego* és un atzucac, perquè el jo idolatrat no és capaç de vèncer la malaltia, l'envelliment i la mort. A la fi, no li toca altre remei que reconèixer-se com una entitat fràgil, com un petit fragment del cosmos.

L'alliberament de l'*ego* és la condició de possibilitat de la serenitat que tots anhelem. Mentre hi ha *ego*, hi ha conflicte, tensió, però quan l'*ego* s'ha anorreat i el jo viu conforme el Mestre interior, s'esdevé la pau. Aleshores ja no hi ha distinció entre la meva i la Teva voluntat, perquè la meva està plenament arrelada en la Teva.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

De la escucha al compromiso

Queridos hermanos y hermanas:

El pasado 3 de octubre celebramos el encuentro de los Consejos Pastorales Parroquiales y del Consejo Pastoral Diocesano. Fue una jornada de fraternidad, de oración y de escucha; una oportunidad para poner en común la vida de nuestras comunidades, compartir inquietudes y esperanzas y discernir juntos algunos de los retos que tenemos por delante.

Doy gracias a Dios por este encuentro y por tantas personas que ofrecen generosamente su tiempo y sus dones al servicio de la Iglesia. Ahora, la escucha y el discernimiento nos tienen que llevar al compromiso. La realidad de nuestras parroquias es diversa: hay Consejos Pastorales que ya son espacios de comunión y corresponsabilidad, otros necesitan ser revitalizados y hay comunidades donde todavía no existen. Que esta realidad nos interpele y nos impulse a seguir avanzando.

Tenemos, por tanto, deberes por hacer como Iglesia diocesana. Allí donde los Consejos ya existen, tenemos que ayudarlos a crecer para que no sean solo lugares de información o de coordinación de actividades. Han de ser espacios donde podamos mirar juntos la realidad, escucharnos, orar, discernir y buscar caminos concretos para la evangelización. Están llamados a ser verdaderos instrumentos de comunión y de misión, donde aprendamos a caminar, pensar y proyectar juntos.

Y allí donde todavía no existen, tenemos que trabajar para que puedan nacer. Espero que el encuentro del pasado 3 de octubre sea también un impulso para que, durante este curso, podamos ir constituyendo nuevos Consejos Pastorales Parroquiales en aquellas comunidades que todavía no los tienen. No se trata de crear una estructura más, sino de abrir espacios reales de participación, escucha y discernimiento al servicio de la misión.

Este camino tenemos que hacerlo juntos. Presbíteros, diáconos, laicos y personas consagradas, desde vocaciones y responsabilidades diferentes, estamos llamados a poner los dones recibidos al servicio de una misma misión. Necesitamos pastores dispuestos a escuchar y a dejarse aconsejar; laicos que asuman con decisión la responsabilidad que nace del Bautismo; y la riqueza de los diferentes carismas de la vida consagrada. Todos somos necesarios. El don del consejo requiere tanto la capacidad de aconsejar como la docilidad para la escucha fraterna.

Por eso, después del encuentro, nos queda una pregunta muy concreta: ¿qué paso podemos dar ahora en cada parroquia? Si no tenemos Consejo Pastoral, ¿qué podemos hacer para constituirlo? Si ya lo tenemos, ¿qué tenemos que renovar para que sea cada vez más un espacio real de escucha, discernimiento e impulso misionero?

Que el encuentro del 3 de octubre no sea, pues, un punto de llegada, sino un nuevo punto de partida. Que aquello que hemos escuchado y discernido juntos se convierta ahora en compromiso, en pasos concretos y en vida para nuestras comunidades.

Tenemos un camino que recorrer y un trabajo que realizar. Hagámoslo juntos, con la mirada puesta en Jesús y dejándonos guiar por el Espíritu.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Els catequistes del Bisbat de Tortosa es reuneixen en la trobada d'inici de curs

Els catequistes de la Diòcesi de Tortosa han començat el nou curs pastoral amb una trobada celebrada al Seminari de l'Assumpció, el dissabte 19 de setembre. Més d'un centenar d'assistents van sumar-se a aquesta cita que tenia com a objectiu central donar a conèixer els materials catequètics de l'Acció Catòlica General (ACG). També es van presentar els recursos complementaris elaborats per la Delegació de Catequesi, que inclouen la programació de les sessions per a diferents nivells d'edat.

La jornada va començar amb una estona de pregària a la capella. Tot seguit, els catequistes van traslladar-se al saló d'actes. El bisbe Sergi Gordo va adreçar-se a ells i els va animar perquè «el xiquet, el jove, l'adult que tenim davant nostre pugui descobrir que darrere d'allò que està aprenent hi ha una Persona: Jesucrist». A continuació, va prendre la paraula Mn. Josep Blasco, vicari general de Pastoral i delegat diocesà de Catequesi, per donar a conèixer els llibres de catequesi de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) adaptats a cada franja d'edat.

En aquest apartat, també va intervenir Glòria Villarroya, catequista de la parròquia de Sant Pere de Benicarló i col·laboradora de la Delegació de Catequesi. Va presentar un nou material de catequesi i va explicar que el projecte proposat pel bisbat implica treballar en equip, amb la participació de les famílies i de tota la comunitat. La metodologia parteix de «veure, jutjar i actuar», vinculant la fe amb la vida quotidiana i promovent el compromís.

La pausa per al cafè va donar pas a la part pràctica de la jornada. Els assistents van dividir-se en dos grans grups per participar en tallers on se'ls va exposar com dur a terme sessions de catequesi: per a xiquets, d'una banda, amb Fontcalda Borràs i la germana Pili Jordà; i per a adolescents i adults, de l'altra, amb Mn. Gerard Reverté. El punt àlgid de la trobada va arribar amb la celebració de la Missa, presidida pel bisbe Sergi i concelebrada per catorze sacerdots.

Maria Joana Querol Beltrán

Més informació

Acció de gràcies pels 10 anys de servei de Mons. José Luis Arín a la parròquia dels Dolors. La parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Tortosa ha celebrat una Missa d'acció de gràcies per Mons. José Luis Arín Roig amb motiu de la seva jubilació canònica. El diumenge 20 de setembre, l'Eucaristia va aplegar un bon nombre de fidels que van voler manifestar el seu afecte i reconeixement a Mons. Arín pels 10 anys de servei en la comunitat dels Dolors. Van concelebrar-hi els rectors *in solidum* de sis de les parròquies de Tortosa: Mn. Josep Blasco, Mn. Pascual Centelles, Mn. Milton Gómez i Mn. Joan Guerola.

5a edició de la baixada del Sant Crist de la Puríssima per l'Ebre. El Sant Crist de la Puríssima de Tortosa ha tornat a solcar les aigües de l'Ebre en la cinquena edició de la seva baixada pel riu. Per primera vegada, aquest acte ha comptat amb la participació d'un bisbe. Mons. Sergi Gordo va acompanyar la imatge del Crucificat, juntament amb tres dels rectors *in solidum* de les parròquies de la ciutat: Mn. Josep Blasco, Mn. Milton Gómez i Mn. Joan Guerola. Van ser nombrosos els fidels que van voler aprofitar aquesta ocasió per manifestar la seva devoció pel Sant Crist de la Puríssima.

Els seniencs celebren el dia de la Mare de Déu de Pallerols amb el bisbe Sergi. El bisbe de Tortosa, Mons. Sergi Gordo, va anar al municipi de la Sénia el diumenge 20 de setembre per participar en la festa de la Mare de Déu de Pallerols. El prelat va presidir l'Eucaristia en honor de la patrona i va prendre part en la processó pels carrers del poble, decorats amb catifes florals elaborades pel veïnat. A banda d'aquests actes, els fidels de la Sénia van celebrar una novena en honor de la Mare de Déu de Pallerols, precedida pel res del rosari i la celebració de la Missa.

SEGUEIX-NOS!

El bisbe Sergi al clergat diocesà: «En la creu hi ha el sentit de la nostra missió»

Un nombrós grup de preveres i diaques de la Diòcesi de Tortosa va participar en el recés d'inici de curs, dirigit pel bisbe Mons. Sergi Gordo. La jornada va tenir lloc el dilluns 21 de setembre a la Casa d'Espiritualitat de les Teresianes, a Jesús-Tortosa. Durant la trobada, el bisbe Sergi va reiterar el seu agraïment als mossens que han assumit noves responsabilitats amb l'entrada del nou any pastoral. Igualment, va tenir unes paraules de record per als sacerdots absents per problemes de salut o per la seva avançada edat.

La jornada va començar amb la pregària de Tèrcia a la capella. A continuació, el bisbe Sergi va impartir una xerrada en què reflexionà sobre alguns dels missatges que va deixar el papa Lleó XIV durant la seva visita a Espanya. Concretament, el seu discurs va centrar-se en l'homilia del Sant Pare a la vetlla de pregària a l'Estadi Olímpic de Montjuïc. Aquesta al·locució del Pontífex girava entorn de la figura de Nicodem.

«De vegades em pregunto: què mirava Jesús?», va afirmar més endavant el bisbe. Després de recordar les febleses i imperfeccions dels dotze apòstols —reflectides als evangelis— el prelat observà que «el Senyor no dubta d'ells. Compta amb ells i els mira amb compassió i amb amor». Pel que fa a Nicodem, Mons. Sergi Gordo va aturar-se en els tres passatges de l'Evangeli de sant Joan que mostren el seu procés de fe, «l'itinerari d'un deixeble».

L'ordinari de la diòcesi reconegué que «de vegades voldríem el cristianisme d'un Ressuscitat que no tingués les nafres», però que és «en la nit, en la creu, en l'entrega, en el rentament dels peus» on hi ha el sentit de la vida i missió dels sacerdots.

La trobada va continuar amb una estona de pregària i d'adoració davant del Santíssim, seguida d'un espai de meditació entorn de l'homilia del Sant Pare. Després de fer la reserva i de resar l'àngelus, els preveres i diaques van acomiadar la trobada amb un dinar compartit amb el bisbe Sergi Gordo.

Llegeix la notícia completa

El Domund del centenari: Un en Crist, units en la missió (3)

El lema del Domund d'enguany ens recorda el del papa Lleó per al seu pontificat: *«In Illo uno unum»*, és a dir, «en Aquell que és Un, som un». El Papa ens invita a la unitat des del reconeixement que som diversos. Per caminar cap a la unitat, el primer pas que hem de fer és anar a aquell que és Un, és a dir, redescobrir la centralitat de Crist a les nostres vides i donar el pas per a ser els seus seguidors, és a dir, ser cristians.

Realment Crist Ressuscitat és qui dona sentit i plenitud a la vida i a l'activitat missionera. Seguint Esquerda Bifet, podem afirmar que de la trobada amb Jesús es passa a la missió per una acció de l'Esperit Sant.

El missatge que el Papa ens dona per al Domund d'enguany és una crida a tots els que ens sentim seguidors de Jesús de Natzaret: no podem viure una fe desencarnada, una espiritualitat buida de contingut, una fe que no ens comprometi.

Davant d'això, creiem que avui convé una reflexió, un deixar callar les paraules per passar a la contemplació, contemplació del que se'ns demana segons el cartell que ens proposen les OMP. Comencem trobant-nos amb la Creu, que és el signe de l'amor de Crist i que ha de moure'ns a donar la nostra vida per ell, i que també és l'amor que mou els missioners i missioneres.

Allà observem gent, molta gent que camina cap a la Creu. Gent vinguda de tot arreu que segueix els camins del món cap a Jesús. Això ens recorda que tots som missioners. Eixa imatge ens ha de portar al que ens diu el Papa: hem de ser missioners amb alegria i dòcils a l'Esperit Sant, cosa que requereix cors unificats al de Crist, comunitats reconciliades i disponibilitat per col·laborar amb generositat i confiança.

I, en darrer terme, considerem els 100 anys del Domund. 100 anys que han donat un gran fruit perquè l'Església ha pogut implantar-se, fer arrels i créixer pels racons més insospitats del món en «la xarxa d'oració i caritat que connecta totes les comunitats».

Cartells del Domund 1973 i 2026

Sí, val la pena que contemplem el cartell i no passem simplement per davant quan anem a les celebracions. Convé que posem al nostre cor tot el que ens va dient i que siguem conseqüents.

Delegació diocesana de Missions

Llegeix els articles anteriors

AGENDA

- **Dijous 15 d'octubre.** Amposta, Monestir de les Carmelites Descalces, a les 11.00 h, celebració de la festa de santa Teresa de Jesús.
- **Divendres 16 d'octubre,** Peníscola, a les 19.30 h, confirmacions.
- **Dissabte 17 d'octubre,** Santuari de la Mare de Déu de Núria, Tren Missioner.
- **Diumenge 18 d'octubre,** Vinaròs, parròquia de Santa Magdalena, a les 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ **Dimarts** [Ga 5,1-6 / Sl 118 / Lc 11,37-41]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ **Dimecres** [Ga 5,18-25 / Sl 1 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. ☐ **Dijous** [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ **Divendres** [Ef 1,11-14 / Sl 32 / Lc 12,1-7]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ **Dissabte** [Ef 1,15-23 / Sl 8 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ **Diumenge vinent,** XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45, 1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

Diumenge XXVIII de durant l'any (A)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobi del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: "Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat", perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14) *(Versió abreujada)*

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

Salmo responsorial (22)

R. *Habitaré en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 4,12-14.19-20)

Hermanos:
Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones.

En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) *(Versión abreviada)*

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamadlos a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales».

COMENTARI

«Convideu a la festa tothom que trobeu»

Massa sovint hem fet una presentació de la nostra fe en clau de sofriment, de tristor, de cares llargues. Però Jesús a l'evangeli moltes vegades ens presenta el Regne de Déu com una gran festa, per tant, com una vivència d'alegria, de felicitat. És el que reivindicava el papa Francesc: l'alegria de l'Evangeli. Ho veiem també a les lectures d'avui. Jesús compara *el Regne del cel amb el casament que fa un rei del seu fill*. És el Senyor que envia el seu Fill Jesucrist per unir-se a la humanitat. A aquest banquet hi són cridats tots els convidats: *Tot és a punt, veniu a la festa.* Però els convidats tenen altres interessos: *Un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis i altres* —pitjor encara— *agafaren els enviats i els mataren*. Però el rei vol fer aquest banquet de bodes. Per això: *Aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu... bons i dolents*. Així *la sala del banquet s'omplí de convidats*. La invitació ha estat totalment gratuïta; alguns no s'ho mereixien, però és el rei qui els convida. Però això sí, cal portar el vestit de noces. Fins i tot avui dia què diríem d'un home que anés a unes bodes amb la granota de treball... Per això el rei *s'adonà d'un home que no duia el vestit de festa i li digué: Com és que has entrat sense vestit de festa? Llavors el rei digué: Traieu-lo fora, a la fosca.* El Senyor ens ha convidat a tots al banquet, a la gran festa del seu amor envers nosaltres. Però cal correspondre-hi portant el vestit de festa: la fe, l'amor, la bondat, l'estil de vida de Jesús. La invitació és gratuïta però demana la nostra col·laboració. La primera lectura dona una visió més universal d'aquest banquet: *El Senyor prepara un convit de plats gustosos i de vins rancis... farà desaparèixer el vel del dol que cobreix tots els pobles; engolirà per sempre la Mort.* Serà la festa d'una vida per sempre, on *no hi haurà ni llàgrimes*, ni penes ni tan sols la mort! Vida en plenitud. Aquesta és el banquet que ens prepara el Senyor a tots. Però ens cal portar el vestit de festa!

Mn. Jaume Pedrós

Director: Javier Castán - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal T-547-2026 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.